

[Mølgaard]

jeg godt på indeværende tidspunkt sige, at retsforbundets gruppe er absolut positivt stemt over for det lovforslag, som centrumdemokraterne her har fremsat. Vi støtter de liberaliseringsbestemmelser, som man lægger op til. Vi ønsker også den fleksibilitet og mobilitet på arbejdsmarkedet, som lovforslaget tilsigter. Vi kan kun se positivt på den beskæftigelsesfremmende virkning, det vil have, og vi tror, det vil bedre vilkårene for erhvervsliv og lønmodtagere alt i alt.

Summa summarum, vi må konstatere, at der er al mulig udsigt til nogle positive virkninger af dette lovforslag, selv om det forekommer overordentlig beskedent. Man må nok på forhånd tro, at de positive virkninger for erhvervsliv og lønmodtagere i henseende til beskæftigelse, i henseende til samfundsøkonomi, i henseende til betalingsbalance er ganske anderledes epokegørende end virkningerne af en nogle gange større og en nogle gange mere ambitiøs – men øjensynlig også nogle gange mere skadelig – lovforslagspakke, der tidligere på dagen er fremsat her i tinget.

Melchior (CD):

Hr. Mølgaard har ganske ret i, at der ikke med dette forslag er lagt noget epokegørende frem på folketingets bord, og mit parti er jo til daglig ikke venner af at genfremsætte forslag, der før har stødt på markant modstand. Imidlertid er det nu tre år siden, og der var dengang, skønt stemmeafgivningen ved tredje behandling gik os temmelig meget imod, under behandlingen og også under udvalgsbehandlingen så megen sympati for forslaget, at vi mente at skyldte både dem, der søger arbejde som vikarer, og dem, der søger vikarer i arbejde, at prøve på ny. Jeg har grund til efter den hastige, men kontante behandling, der her har fundet sted, at sige tak til flertallet af ordførere for den meget, meget forstående og positive holdning over for de problemer, det her drejer sig om.

Den eneste, som vel ikke kan være omfattet af det, må være fru Inge Fischer Møller, der afviste forslaget med henvisning til, hvad hun tidligere havde sagt. Hvis man ser efter, hvad fru Inge Fischer Møller tidligere har sagt – det har jeg faktisk gjort, før hun sagde at jeg skulle – må man sige, at det var jo ganske barske ting. Jeg ser en lille lysstribe i

den omstændighed, at disse udtryk ikke blev gentaget, men at der kun blev henvist til dem. Jeg håber også, fru Inge Fischer Møller og hendes parti vil være at få i tale.

Må jeg først og fremmest sige tak til ministeren, fordi han vil fremskynde udvalgets arbejde. Nej, fremskynde er vist ikke det rigtige ord. Ministeren sagde vist »rykke«. Man kan godt sige, det er på tide. Med den begrænsede opgave, dette udvalg, som vist ikke omfatter ret mange personer – jeg husker ikke, om det var 5 eller 7 personer – påtog sig, så burde det snart se at snøve sig færdig. Så tror jeg ikke, jeg har sagt det for hårdt. Jeg kan ikke begribe, at sådan noget kan tage så lang tid. Men jeg takker, fordi ministeren forstår intentionerne bag forslaget.

Der er to ting, jeg ikke rigtig forstår i ministerens tale. Han siger, at den tekniske udformning vil skabe vanskeligheder. Jeg føler netop, den tekniske udformning er meget enkel, idet vi henholder os til funktionærbebet. Jeg kan ikke forestille mig nogen personer, der er ansat inden for funktionærlovens område, som ikke skulle kunne gå ud nogle uger eller nogle måneder eller x gange nogle måneder som vikarer, men vi vil da meget gerne under udvalgsarbejdet belæres om, hvor vanskelighederne ligger. Vi er selvfølgelig smidige.

Det andet har hr. Jens Peter Jensen allerede svaret på. Ministeren sagde både i indledningen og i afslutningen af sin tale, at han ikke kunne se noget dokumenteret behov. Dels er der et sådant, da en temmelig lang række vikarbureauer jo udøver en temmelig aktiv virksomhed. Jeg tror, jeg tør sige, at der ikke i 15 år har været nogen som helst klage over noget som helst forhold vikarbureauer vedrørende. Men selvfølgelig henholder jeg mig til hr. Jens Peter Jensens udtalelse om, at først når man har givet en branche, en servicefunktion mulighed for at udfolde sig frit, vil man kunne se, om der er et behov. Og er der ikke noget behov, ja men så er der jo ikke sket noget galt.

Det er jo ikke meningen, at der her skal krummes et hår på nogen eller tages nogen rettigheder fra nogen. Der er tale om en branche, som er villig til at underkaste sig autorisationsordninger, som er villig til at underkaste sig bevillingsordninger, som er villig til at underkaste sig kontrol, og som jo